

Àmbit Administració de justícia

CENTRE D'ESTUDIS JURÍDICS
I FORMACIÓ ESPECIALITZADA

Generalitat de Catalunya
Departament de Justícia

Ausiàs March, 40
08010 Barcelona
TEL. 93 207 31 14
FAX: 93 207 67 47

D O C U M E N T S D E T R E B A L L

INVESTIGACIÓ

(Ajuts a la investigació, 2009)

Impacte dels informes del SATAF en les resolucions judicials.

Efectes dels informes emesos pels equips psicossocial
de Catalunya en les mesures judicials adoptades

Autores

Raquel Domínguez
Mercè Gamero
Mati González
Anna Roca

Novembre de 2009

El Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada ha editat aquesta recerca respectant el text original dels autors, que en són responsables de la correcció lingüística.

Les idees i opinions expressades en la recerca són de responsabilitat exclusiva dels autors, i no s'identifiquen necessàriament amb les del Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada.

Avis legal

Els continguts d'aquesta investigació estan subjectes a una llicència de Reconeixement-NoComercial-SenseObraDerivada 2.5 Espanya de Creative Commons, el text complet de la qual es troba disponible a <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/legalcode.ca>. Així, doncs, se'n permet còpia, distribució i comunicació pública sempre que se citi l'autor del text i la font (Generalitat de Catalunya. Departament de Justícia. Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada), tal com consta en la citació recomanada inclosa a cada article. No se'n poden fer usos comercials ni obres derivades.

Resum en català:

<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/es/deed.ca>

Agraïments

Agrair a la Direcció General de Relacions amb l'Administració de Justícia -DGRAJ- i, especialment a Isidor Garcia, Maria Vendrell i Marta Florensa, Director General, Subdirectora de Suport Judicial i Responsable del Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família, respectivament. Volem agrair-los, tant pel suport i l'ajuda oferts en la primera etapa d'aquesta investigació, com el convenciment de la necessitat de mantenir una línia de treballs d'investigació en el nostre àmbit de treball, tot entenent la repercussió que té en la qualitat de l'atenció que s'ofereix des d'aquest Servei.

També hem d'agrair a tots els jutjats que han mostrat interès i han col·laborat amb la present investigació, ja que sense la seva ajuda, aquesta investigació no hagués estat possible.

Agraïm, també, a tots els nostres companys, als que hi són i als que van estar en un altre moment, ja que sense la feina que han vingut desenvolupant i el nivell d'exigència en la mateixa, no haguessin arribat al nivell de consolidació del treball que realitzem.

A totes les famílies que a diari passen pel nostre Servei que ens ajuden a enriquir-nos com a professionals, a plantejar-nos nous reptes, a voler millorar l'atenció que s'ofereix i, que sense elles no hauria estat possible realitzar aquest treball.

Finalment, al Centre d'Estudis Jurídics per la confiança en aquest projecte.

Gràcies a tots.

ÍNDEX

1.- Justificació.....	4
2.- Marc teòric	5
2.1. La pericial judicial i la seva normativa en la jurisdicció civil	5
2.2. Els Jutjats de Família: origen dels equips tècnics	7
2.2.1 Els Jutjats de Família	7
2.2.2. Els Equips Tècnics	8
2.3. Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família (SATAF) 10	
2.3.1. Programes d'actuació del SATAF	11
2.3.1.1. Programa d'assessorament en l'àmbit de família 12	
2.3.1.2. Programa de seguiment en l'àmbit de família 13	
2.3.2. Principis que emmarquen la intervenció del SATAF 14	
2.3.3. Els informes del SATAF	15
3.- Objectius	16
4.- Hipòtesis	17
5.- Disseny de la recerca	18
5.1. Selecció i procediment de selecció de la unitat d'anàlisi	18
5.2. Fonts d'informació: informes, resolucions judicials, plantilla de dades	19
5.3. Límits territorials i temporals de la recerca	22
5.4. Planificació i recursos	23
5.4.1. Cronograma	23
5.4.2. Equip de recerca	23
6.- Resultats i discussió	23
7.- Conclusió	33
8.- Bibliografia	34
9.- Annex:	
9.1. Plantilla de recollida de dades	35

1. JUSTIFICACIÓ

El Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família de Catalunya (SATAF), format per treballadors socials i psicòlegs, té com a tasca principal assessorar als jutges, que així ho sol·licitin prèvia petició judicial, amb relació a procediments judicials en l'àmbit de família, en els quals hi hagi menors implicats.

Aquesta tasca d'assessorament, en la majoria de casos, es fa a través d'un informe en el qual s'aporten indicadors psicosocials relacionats amb la petició judicial, que configura un recurs més dels quals disposa el jutge, a l'hora de prendre la seva decisió.

Per tal de realitzar aquesta tasca d'assessorament, el SATAF disposa de diferents programes d'intervenció, que estan directament relacionats amb el tipus de procediment judicial i/o la petició judicial.

Atès que, aquest Servei està emmarcat dins l'Administració de Justícia (Departament de Justícia de la Generalitat) permet que, les intervencions que es realitzen des d'aquesta instància, contemplin els diferents membres implicats, per igual, revestint així, la intervenció, d'objectivitat, neutralitat i imparcialitat. Des d'aquesta perspectiva, es pressuposa que, atenent a aquestes característiques, l'informe elaborat pel SATAF serà tingut en compte pel Jutge en el moment d'emetre la seva resolució judicial, pel que fa a la regulació de les relacions familiars.

El grup de professionals de l'esmentat SATAF, que subscriu aquesta investigació, va considerar adient realitzar un estudi amb la finalitat d'avaluar l'impacte dels informes emesos en les decisions judicials.

A partir de les conclusions d'aquest estudi, es pretén objectivitat l'impacte de la tasca de l'Equip Psicosocial en les resolucions judicials, així com reflexionar sobre la interrelació, entre el SATAF i la instància judicial, per tal d'optimitzar el funcionament de l'Administració de Justícia en el context de l'àmbit de família.

2. OBJECTIUS

Els objectius de la present investigació són:

2.1. Objectius generals

- Recollir l'efecte dels informes emesos pels SATAF en les mesures judicials adoptades al territori de Catalunya.

2.2. Objectius específics

- Avaluar l'efectivitat de les diferents valoracions emeses en els informes elaborats en funció dels programes d'intervenció.
- Avaluar l'efectivitat de les diferents valoracions emeses en els informes en funció de les propostes realitzades.
- Avaluar la rellevància de la intervenció psicosocials, amb dos tècnics, en la decisió judicial.

3. MARC TEÒRIC

3.1. La pericial judicial i la seva normativa en la jurisdicció civil

L'objectiu del perit és la presentació i aclariment dels assumptes plantejats; proporcionar al Jutge elements de judici que aquest no en té en matèria diferent al dret, per tal d'obtenir el coneixement necessari i poder pronunciar-se amb el màxim de certesa. Des d'aquesta perspectiva, l'informe pericial judicial es realitza durant el procés de prova. Del Amo (1984) (a Palacín Vega, F. J (2001)), atorga al perit la qualificació *d'auxiliar* del Jutge.

En la Llei d'Enjudiciament Civil (1/2000), queda recollit, en la secció 5ena, allò referit al dictàmens de perits. Al respecte, es concreta, a l'article 335 el següent:

“Article 335. *Objecte i finalitat del dictamen de perits. Jurament o promesa d'actuar amb objectivitat.*

1. Quan siguin necessaris coneixements científics, artístics, tècnics o pràctics per valorar fets o circumstàncies rellevants en l'afer o adquirir certesa sobre aquests, les parts poden aportar al procés el

dictamen de perits que posseixin els coneixements corresponents o sol·licitar, en els casos que preveu aquesta llei, que n'emeti dictamen un perit designat pel tribunal.

2. En emetre el dictamen, el perit ha de manifestar, sota jurament o promesa de dir la veritat, que ha actuat i, si s'escau, que actuarà amb la màxima objectivitat possible, que pren en consideració tant el que pugui afavorir com el que sigui susceptible de causar perjudici a qualsevol de les parts, i que coneix les sancions penals en què pot incórrer si incompleix el seu deure com a perit.”

El Jutge assenyalava al perit l'àmbit de les actuacions sobre el qual ha de versar l'informe, tal i com consta a l'article 339 de la LEC, al punt 5è:

“5. El tribunal, d'ofici, pot designar un perit quan la perícia sigui pertinent en processos sobre declaració o impugnació de la filiació, paternitat i maternitat, sobre la capacitat de les persones o en processos matrimonials.”

Tot i això, serà el perit qui decideix si el material del que disposa és suficient per a l'elaboració de l'informe, el límit de les actuacions, la metodologia i els mitjans, amb relació als criteris i indicacions interns del servei al que pugui pertànyer i a la ciència a la qual pertany .

Tal i com recullen Tejedor i Jiménez (2001), l'especificitat de l'informe pericial forense vers altres proves pericials ve donada per:

- l'adscripció necessària del professional al jutjat o, en el seu defecte, a algun dels òrgans jurisdiccionals establerts; en aquest cas, se sol·licita la col·laboració en base a l'auxili judicial;
- els requisits que es demanen al professional en referència a:
 - o els procediments de selecció en l'Administració de Justícia;
 - o la règim d'incompatibilitats exigits;
 - o els principis que regeixen la seva tasca;
 - o la possibilitat de ser recusat (les possibles causes queden recollides en els articles 124 i 343 de la LEC).

La intervenció a l'acta de Judici Oral és una de les tasques pròpies del perit judicial. L'article 347 de la LEC, disposa el següent respecte d'aquesta qüestió:

“Article 347. Possible actuació dels perits en el judici o en la vista

1. Al judici o en la vista, els perits han de tenir la intervenció sol·licitada per les parts, que admeti el tribunal. El tribunal només ha de denegar les sol·licituds d'intervenció que, per la seva finalitat i el seu contingut, s'hagin de considerar impertinents o inútils.

Especialment, les parts i els seus defensors poden demanar:

1. Exposició completa del dictamen, quan l'exposició requereixi dur a terme altres operacions, complementàries de l'escrit aportat, mitjançant la utilització dels documents, els materials i altres elements a què es refereix l'apartat 2 de l'article 336.
 2. Explicació del dictamen o d'algun o alguns dels seus punts, el significat dels quals no es consideri prou expressiu als efectes de la prova.
 3. Respostes a preguntes i objeccions, sobre mètode, premisses, conclusions i altres aspectes del dictamen.
 4. Respostes a sol·licituds d'ampliació del dictamen a altres punts connexos, per si es pot portar a terme en el mateix acte i, en qualsevol cas, als efectes de conèixer l'opinió del perit sobre la possibilitat i la utilitat de l'ampliació, així com del termini necessari per portar-la a terme.
 5. Crítica del dictamen de què es tracti pel perit de la part contrària.
 6. Formulació dels rebuigs que puguin afectar el perit.
2. El tribunal també pot formular preguntes als perits i requerir-los explicacions sobre el que sigui objecte del dictamen aportat, però sense poder acordar, d'ofici, que s'ampliï, llevat que es tracti de perits designats d'ofici d'acord amb el que disposa l'apartat 5 de l'article 339.”

De la mateixa manera, el tribunal valorarà l'informe segons les regles de la sana crítica (Art. 348 LEC), motiu pel qual les valoracions dels informes pericials forense en l'àmbit civil, no devenen vinculants a la decisió judicial.

3.2. Els Jutjats de Família: origen dels equips tècnics

3.2.1 Els Jutjats de Família

Els Jutjats de Família es van crear per Reial Decret 1322/1981, de 3 de juliol de 1981, davant la previsió de la creixent demanda social d'una realitat que s'imposava paulatinament i que va venir afavorida per l'anomenada "Llei del Divorci"¹. Això va provocar un important augment de les separacions matrimonials en les quals s'havia de decidir l'atribució de la guarda i custòdia dels fills comuns, règim de visites, etc. El Reial Decret estableix que *"els nous jutjats de Primera Instància coneixeran de forma exclusiva, per via de repartiment, de les actuacions previstes als Títols I, del Matrimoni i VI, de la Pàtria Potestat, del Llibre I del Codi Civil, així com en aquelles qüestions que, en matèria de Dret de Família li siguin atribuïdes per llei"*.

Aquests Jutjats especialitzats, van entrar en funcionament l'1 de setembre de 1981 amb seu inicial en aquelles capitals de província que marcava el Reial Decret, segurament per l'elevat volum de casos que ja presentaven i perquè ja hi havia una separació entre la jurisdicció penal i civil: 4 en Barcelona i Madrid, 2 en Bilbao, Sevilla, València, Saragossa i, 1 en Còrdova, La Corunya, Màlaga, Granada, Múrcia, Palma de Mallorca, Les Palmes de Gran Canària, Pamplona, San Sebastià i Valladolid. En la resta de poblacions les competències continuarien essent assumides pels Jutjats de Primera Instància.

3.2.2. Els Equips Tècnics

El 1983 i, a instància del Consejo General del Poder Judicial (CGPJ), el Ministeri de Justícia va impulsar la creació dels anomenats Equips Psicosocials, institucionalitzant les figures del psicòleg i el treballador socials com a professionals adscrits a l'Administració de Justícia. Així es van adscriure aquestes professions, entre d'altres jurisdiccions, als Jutjats de Família i a la resta de la jurisdicció civil (Albarrán, 1989. Citat per Martín Corral, 2002 i per Palacín Vega, F. J (2001)).

En el procés de transferència de competències a les comunitats autònomes, les competències de justícia i amb elles, la gestió i responsabilitat dels equips, també es transfereix. A Catalunya, aquesta

¹ Ley 11/1981, de 13 de maig, que modifica el Codi Civil en matèria de filiació, patria potestad i règim econòmic del matrimoni

transferència es realitza a l'any 1991, com a resultat de la renovació del Conveni de col·laboració entre el CGPJ i la Generalitat de Catalunya, l'11 d'octubre de 1990.

L'equip de psicòlegs i treballadors socials intervé quan existeixen discrepàncies sobre el progenitor més adequat per a ostentar la custòdia dels fills, establiment del règim de visites amb l'altre progenitor, possibles visites amb els avis, restricció vers alguna persona, oposició a mesures administratives, i en el seguiment d'allò acordat judicialment. Així, es dona resposta tant a les sol·licituds de dictàmens socials, psicològics i psicosocials, com a altres tasques d'expert que van més enllà de la informació pericial; aquest fet, resulta més evident en l'execució de mesures judicials, moment en el qual es realitzen seguiments, mediacions i avaluacions que no poden inscriure's en la prova de pèrits (Martín Corral, 2002).

La intervenció d'especialistes en psicologia familiar i treball social es recull al paràgraf 6è de l'article 92 del Codi Civil on diu que:

“6. En tot cas, abans d'acordar el règim de guarda i custòdia, el Jutge haurà de recaptar informe del Ministeri Fiscal, i escoltar als menors que tinguin suficient judici quan s'estimi necessari d'ofici o a petició del Fiscal, parts o membres de l'Equip Tècnic Judicial, o del propi menor, valorar les al·legacions de les parts abocades en la compareixença i la prova practicada en ella, i la relació que els pares mantinguin entre si i amb els seus fills per determinar la seva idoneïtat amb el règim de guarda.”

Amb el pas del temps, l'augment de la demanada d'Equips Tècnics per part de jutges i fiscals, així com, la necessitat social de resolució de conflictes matrimonials van contribuir a l'increment tant del nombre de jutjats com d'equips al servei d'aquests. Aquesta situació va afavorir que els Equips s'estenguessin a la resta del territori de l'estat, inclòs en aquelles capitals en les quals no s'han creat, es pot adscriure's al Jutjat Degà un equip tècnic que realitzi la praxis pericial que demanen el Jutjats de Primera Instància.

Els equips, quant a la seva composició, estan integrats per psicòlegs i treballadors socials, en qualitat d'experts en matèria relacionada amb la problemàtica familiar i conjugal i compleixen la seva tasca sota la directa dependència del Jutges i Magistrats, amb una doble funció: assessorament previ a la resolució judicial i supervisió i control de l'execució d'aquesta.

Tal i com exposa Martín Corral (2002), la institucionalització dels equips tècnics suposa diferents avantatges per la intervenció professional de treballadors socials i psicòlegs en l'àmbit de la

judicialització de les relacions familiars i la protecció dels infants. Entre d'altres, cal assenyalar els següents:

- independència del pèrit;
- rapidesa i economia processal;
- especialització dels professionals;
- col·laboració, com a experts, amb jutges i fiscals.

Les funcions, per disciplines, podrien ser, tal i com recullen, d'una banda Tejedor i Jiménez (2001), d'altra banda Albarran Olivera (1989) les que s'enumeren en el quadre següent:

Quadre 1: Funcions dels professionals de l'equip tècnic.

	PSICÒLEG	TREBALLADOR SOCIAL
FUNCIONS PER DISCIPLINES	<ul style="list-style-type: none"> - Avaluació de la personalitat, indicadors de patologia i aplicació de proves (psicomètriques i projectives), tant dels adults com dels menors - Estudi de l'adaptació dels membres de la família en l'esfera social, personal, escolar/laboral - Avaluació d'actituds, interessos, disposicions i expectatives 	<ul style="list-style-type: none"> - Diagnòstic social de la família - Estudi de la infraestructura domèstica - Estudi de la situació laboral i els recursos econòmics de la família - Nivell d'escolarització - Entorn físic i humà
FUNCIONS COMPARTIDES	<ul style="list-style-type: none"> - Avaluació de la dinàmica familiar - Estudi de la percepció, vivència i reacció davant la problemàtica familiar; - Avaluació d'habilitats parentals i estils educatius; 	

3.3. Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família (SATAF)

El Departament de Justícia ofereix des de l'any 1991, la tasca d'assessorament judicial, en l'àmbit del dret de família, moment en què es van transferir les competències en aquesta matèria a Catalunya, donant continuïtat al que ja es venia realitzant. D'ençà fins a l'actualitat, la dependència orgànica del Servei s'ha anat modificant, així com la nomenclatura per referir-se al mateix, essent l'actual la de Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família (SATAF).

Al mes de setembre de l'any 2007, la dependència i la responsabilitat tècnica d'aquest es va traspasar a la Direcció General de Recursos de l'Administració de Justícia. A partir d'aquest

moment, el Servei queda ubicat, segons el Decret 197/2007, de 10 de setembre, de reestructuració de la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia, dins la Subdirecció General de Suport Judicial.

Tots Aquests anys d'aplicació de funcionament, han permès desenvolupar una àmplia experiència que s'ha anat incorporant als objectius i continguts dels diferents programes d'intervenció. De la mateixa manera, des del punt de vista tècnic s'ha anat definint progressivament el mètode i les tècniques més adequats a emprar, en funció dels objectius que persegueixen els diferents requeriments de les instàncies judicials i de la diversitat de situacions que es presenten. Aquesta experiència ens permet oferir als òrgans judicials uns dictàmens, de caire psicosocial, adequats a les seves demandes.

En l'actualitat, el Servei està format per quatre Equips que corresponen a cadascuna de les províncies del territori català. La província de Barcelona l'Equip està format per 17 psicòlegs i 8 treballadors socials; a Tarragona són 2 psicòlegs i 2 treballadors socials i, a Lleida i Girona són 3 psicòlegs i 1 treballador social per província. Així mateix, es disposa del consegüent suport administratiu a cada equip, i un únic responsable tècnic del Servei per a tot el territori. Cada Equip, dona resposta a les peticions judicials que provenen dels jutjats de jurisdicció civil de la seva província, sense una adscripció concreta i definida de professionals a jutjats concrets.

3.3.1. Programes d'actuació del SATAF

L'actuació professional del Servei queda emmarcada, actualment, en els programes d'intervenció que queden reflectits en la següent taula:

Taula 1: Programes d'intervenció del SATAF

TIPUS DE PROGRAMA	PROTOCOL D'ACTUACIÓ	
Programa d'Assessorament tècnic en l'àmbit de família	Relacions familiars	Relacions familiars Violència de gènere (VIDO) Curt termini
	Oposició a mesura administrativa en protecció de menors	
	Oposició a mesura administrativa en idoneïtat	
Programa de Seguiment tècnic en l'àmbit de família	Règim familiar	
	Violència de gènere (VIDO)	
	Punt de Trobada	

3.3.1.1. Programa d'Assessorament en l'àmbit de família

La finalitat d'aquest programa és aportar al procediment judicial un dictamen psicològic i/o social. Aquest dictamen versarà sobre la situació del menor, les relacions parentofilials, les capacitats parentals i, en general, qualsevol altra circumstància rellevant, a fi que els jutges les puguin tenir en compte a l'hora d'adoptar o revisar les mesures judicials en relació amb la família i sota el principi general de *favor filii*.

Dins d'aquest programa, queden emmarcats diferents Protocols d'Actuació amb uns objectius específics per a cadascun d'ells, que es detallen a continuació:

- **Relacions familiars:** Emetre un dictamen tècnic respecte de la situació del menor, les relacions parentofilials, la idoneïtat d'establir i/o modificar règims de comunicació i estada i la valoració dels entorns familiars en relació amb la tinença dels fills comuns, així com altres circumstàncies relacionades amb els procediments de separació i/o divorci.

En el marc del programa d'Assessorament i a partir de la creació del Jutjats de violència sobre la dona, una part de les demandes judicials realitzades a l'Equip tenen un transfons de situacions de violència en l'àmbit familiar. Per aquest motiu s'ha creat un marc d'actuació concret i disposem d'un "Protocol d'actuació en els casos derivats dels Jutjats de violència vers la dona".

En aquesta línia i també en el marc del programa d'Assessorament, els jutjats ens fan tramesa de peticions judicials que suposen un temps d'intervenció inferior al previst en la resta de casos. Així doncs, s'ha creat un "Protocol d'actuació en casos a curt termini" per donar resposta a aquestes peticions.

- **Oposició a mesura administrativa de protecció de menors:** Emetre un dictamen psicosocial respecte de la capacitat educativa i protectora dels progenitors i/o altres familiars per fer-se càrrec d'un menor.
- **Oposició a mesura administrativa d'adequació d'adopció:** Emetre un dictamen psicosocial respecte de la capacitat parental dels possibles progenitors adoptants, amb la finalitat de valorar un entorn que garanteixi i cobreixi les necessitats del menor.

3.3.1.2. Programa de Seguiment en l'àmbit de família

El Programa de seguiment familiar té dues finalitats: d'una banda, facilitar el compliment de les mesures judicials i, de l'altra banda, oferir a les famílies eines d'adaptació a la nova estructura familiar que es desprèn de les resolucions judicials.

Dins d'aquest Programa, cal fer una menció especial a aquelles decisions judicials que inclouen un recurs extern per al compliment de les visites, atès que les circumstàncies familiars requereixen d'aquest suport específic.

Els objectius generals d'aquest Programa són els següents:

- **Respecte de la instància judicial:**
 - Donar resposta a les demandes de seguiment realitzades pels jutges, amb els criteris tècnics establerts.
 - Facilitar l'execució de les sentències i informar en els termes establerts del compliment de les mesures adoptades en la resolució judicial.
 - Afavorir la creació d'un context familiar menys conflictualitzat i l'orientació per adquirir elements que permetin desjudicialitzar la problemàtica.

▪ **Respecte de les famílies:**

- Oferir espais de reflexió que afavoreixin processos de canvi en el sistema familiar, per al compliment i l'adaptació a la nova situació generada per la decisió judicial.
- Promoure la capacitat de cadascun dels progenitors per afrontar les pròpies responsabilitats parentals.
- Prevenir nous conflictes relacionals entre els progenitors i els fills i/o altres membres rellevants del sistema familiar.

3.3.2. Principis que emmarquen la intervenció del SATAF

El model d'intervenció del Servei, té com a referència els següents principis:

- a) **L'interès suprem dels menors**, que està estretament relacionat amb la responsabilitat dels seus progenitors o representants legals i amb el que aquests els puguin aportar des del punt de vista afectiu, relacional i educatiu.
- b) **La igualtat davant la llei** de totes les persones que són objecte de la intervenció, que obliga a actuar des d'una perspectiva de neutralitat, imparcialitat i objectivitat.
- c) **El respecte dels drets i les garanties**, que requereix informar les parts en litigi sobre quin/a és: el motiu de la intervenció, l'encàrrec judicial, la metodologia que s'utilitzarà, la finalitat de la intervenció i la destinació de la informació.
- d) **El respecte del dret a la intimitat de les persones**, que obliga a actuar dins dels límits estrictament necessaris per a l'elaboració de l'informe, a fi d'evitar ingerències il·legítimes en l'esfera personal, social o laboral dels litigants i dels menors. Tanmateix la informació que s'obtingui durant la intervenció no està subjecte al secret professional, ja que té lloc dins un context judicial.

- e) **El principi de corresponsabilitat**, que implica una redefinició de les responsabilitats dels litigants com a pares.
- f) **El principi de competència**, que estableix els límits de la intervenció d'acord amb els objectius del Programa.
- g) **Els principis d'eficàcia i d'eficiència**, que obliguen a donar un compliment adequat al requeriment judicial, sense dilacions i respectant els terminis establerts.

3.3.3. Els informes del SATAF

L'informe és l'instrument que utilitza l'Equip per informar el jutge amb relació a la seva petició. La seva finalitat és, doncs, respondre al contingut del requeriment judicial i els destinataris són els jutges i tribunals de la jurisdicció civil que l'han sol·licitat. Cal esmentar que donada la naturalesa pericial de l'informe, la proposta/valoració d'aquest no vincula la decisió judicial.

L'informe s'ha d'elaborar atenent a una valoració objectiva de les circumstàncies personals i socials dels fills, dels progenitors i del seu entorn seguint els principis d'actuació descrits en l'apartat anterior i, sempre d'acord als protocols d'actuació interns. La valoració de les condicions més idònies i viables per al desenvolupament correcte dels menors fa necessari conèixer les circumstàncies, possibilitats, aptituds i actituds de cada progenitor i d'aquests en relació amb els seus fills. Per aquesta raó:

- La informació ha de ser objectiva, sintètica, global i integradora de les informacions recollides.
- Del conjunt d'informació que s'hagi recollit, a l'informe només hi ha de constar la que sigui rellevant en relació amb la finalitat que es persegueix en el marc del procediment.
- S'han de destacar, preferiblement, els aspectes positius dels litigants quant a la seva funció parental, així com els aspectes relacionals positius d'aquests amb els seus fills i dels fills amb els seus pares i/o altres familiars.

4. HIPÒTESIS

Atenent els objectius específics de la recerca, les hipòtesis de partida que es formularen, per delimitar la present investigació, foren les següents:

1. Existeix un elevat grau de concordança entre les propostes recollides en els informes del SATAF i les resolucions judicials.
2. Les propostes de guarda i custòdia i règim de visites recollides en els informes del SATAF guarden relació amb les recollides en les resolucions judicials.
3. Existeix un elevat grau d'acord entre les propostes de règim de visites formulades als informes del SATAF i les resolucions judicials que versen sobre això.
4. Existeix un elevat grau de concordança entre les propostes de custòdia compartida recollides en els informes del SATAF i les resolucions judicials.
5. Els canvis de guarda judicials tenen relació amb les propostes de canvi de guarda del SATAF.
6. No hi ha diferència significativa en la rellevància de l'informe en funció del número de tècnics.
7. No hi ha diferència significativa en la rellevància de la proposta en funció de la disciplina professional.
8. No hi ha diferència significativa entre el tipus de programa i la concordança amb la resolució judicial.
9. No hi ha diferència significativa entre el tipus de programa i la concordança amb la resolució judicial.

5. DISSENY DE LA RECERCA

El disseny metodològic d'aquesta recerca ha vingut determinat per les diferents fases de l'estudi i pels objectius marcats, tal i com queda plasmat al cronograma que apareix més endavant.

Les tècniques de recollida de dades emprades han estat tant quantitatives com qualitatives. El tractament d'aquestes dades s'ha realitzat amb el paquet estadístic SPSS-16.0. L'anàlisi de les dades s'ha fet amb estadístics paramètrics i inferencials, i s'ha treballat amb un interval de confiança del 95%.

5.1. Selecció i procediment de selecció de la unitat d'anàlisi.

La unitat d'anàlisi utilitzada per a aquest estudi prové de dues fonts, inicialment diferenciades i, que tenen a veure amb el disseny i objectius plantejats. Les dues mostres obtingudes esdevenen mostres de conveniència i les dades tenen el seu origen tant en fonts d'informació primària (quantitatives, qualitatives, directes, indirectes) com secundària (tant internes com externes).

MOSTRA 1: la població inicial es compon a partir del total d'expedients atesos al SATAF, a les quatre províncies catalanes, durant l'any 2006 (N= 1465). Es va procedir a realitzar un mostreig aleatori sense reposició en una població finita. Un cop obtinguda la mostra, es va subdividir per conglomerats, en funció dels diferents Programes i Protocols d'actuació del Servei: Assessorament, Seguiment, Oposició a mesura administrativa de protecció de menors i VIDO. La mostra inicial es va compondre de N= 527; en el decurs de la recollida de dades, i en funció de les resolucions judicials que componen, de manera definitiva la mostra 2, la mostra 1 ha quedat com N =332.

MOSTRA 2: aquesta mostra la componen les resolucions judicials posteriors als informes que corresponen amb la mostra 1, i que estan compreses entre els anys 2006 i 2007. Un cop seleccionada la mostra 1, es va procedir a demanar la col·laboració dels diferents jutjats, per tal que enviessin les resolucions judicials concordants amb els expedients de la mostra 1. A tal efecte, es va crear una carta, amb el vist-i-plau de la nostra Direcció General, i es va fer arribar a la corresponent seu judicial; als jutjats de Família de Barcelona, la petició es va fer personalment, i a les altres seus es va fer inicialment per correu, i posteriorment per Fax. En el transcurs dels anys 2008 i 2009, han anat arribant a les dependències del nostre Servei, a Barcelona, un total de 412 resolucions. D'aquestes, només 332 compleixen els requisits demanats i són les que componen la mostra final. La mort

experimental ve originada per 115 resolucions que no han estat enviades des dels Jutjats i, per 80 que, o bé no es corresponien amb la resolució demanada o era anterior a la data sol·licitada.

5.2. Fonts d'informació

Les fonts principals d'informació que s'han utilitzat en aquesta recerca, han estat les següents:

▪ **Els informes tècnics del SATAF**

Dels informes tècnics emesos des del Servei, s'ha donat rellevància al informació que consta en els següents apartats:

- **MOTIU:** per tal de clarificar la demanda judicial.
- **ANTECEDENTS:** per tal de situar la situació familiar existent en el moment de la intervenció.
- **VALORACIONS:** és l'apartat en el qual es fan constar les propostes que responen a la petició judicial.

▪ **Les resolucions judicials**

La cerca d'informació en la resolucions judicials (sentències i interlocutòries) s'ha centrat en:

- **ANTECEDENTS O RELACIÓ DE FETS:** és l'espai on apareixen les pretensions de les parts i els fets en què les fonamenten, així com si escau el camí processal que ha seguit la causa.
- **FONAMENTS DE DRET i DE FET:** és l'espai de les resolucions judicials en el qual s'expressa la part legal dels fets a discernir, que conté els arguments de les part i que utilitza el tribunal per resoldre l'objecte del procés en relació amb es normes que es consideren aplicables al cas.
- **PART DISPOSITIVA o DECISIÓ:** és la part de la resolució la qual conté la decisió del jutge mesures judicials.

▪ **Plantilla de recollida de dades** (veure annex 1):

Es va crear pels membres del grup d'investigació, en el transcurs de les diferents reunions de treball, per tal de recollir les dades d'interès de manera objectiva i concreta. Així, es va considerar que les variables incloses tenien que guardar relació amb els objectius i les hipòtesis plantejades.

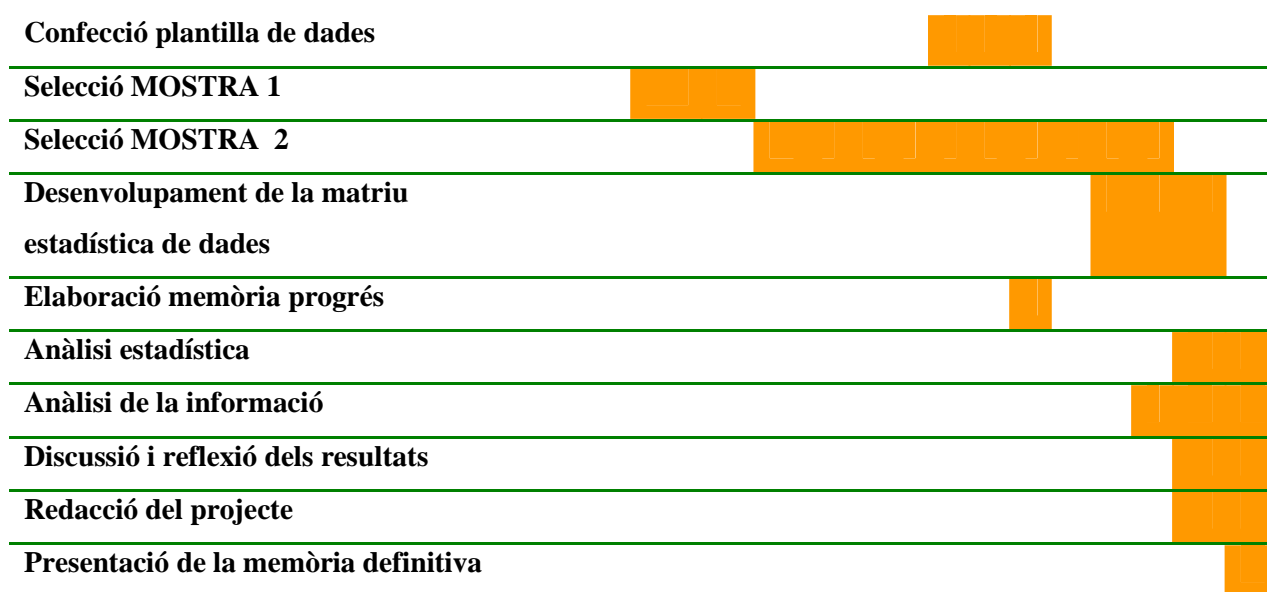
Aquesta plantilla va ser emplenada per cada membre del grup d'investigació. Cada plantilla, conté informació de 10 expedients i les corresponents 10 resolucions judicials.

Les variables recollides es poden visualitzar en la següent taula:

Taula 2: Descripció de les variables

VARIABLE	DESCRIPCIÓ	CODIFICACIÓ
NOMBRE DE TÈCNICS	Número de professionals participants en la intervenció	1. 1 tècnic 2. 2 tècnics
DISCIPLINA PROFESSIONAL	Disciplina professional al qual pertany els tècnic que realitza la intervenció	1. Psicòleg 2. Treballador Social 3. Psicosocial
TIPUS DE PROGRAMA	Tipus de programa d'intervenció en le qual s'emmarca l'expedient	1. Assessorament 2. Seguiment 3. VIDO 4. Oposició
MOTIU DE L'OFICI	Sol·licitud que el Jutjat fa al SATAF en el seu ofici	1. Guarda i Custòdia 2. Règim de Visites 3. Guarda i Custòdia i RV 4. Capacitat protectora i educativa 5. Altres 6. Guarda i custòdia i altres 7. RV i altres 8. GiC, RV i altres 9. Capacitat educativa i protectora i altres
PROPOSTA GENERAL DEL SATAF	Proposta que queda recollida a l'informe a l'apartat de valoracions	1. Mantenir la situació 2. Introduir canvis a la situació 3. No s'ha realitzat una proposta
RESOLUCIÓ GENERAL DEL JUTJAT	Proposta que queda recollida a la sentència	1. Mantenir la situació 2. Introduir canvis a la situació 3. Té en compte l'informe quan aquest no fa proposta
PROPOSTA RV SATAF	Proposta que recull el SATAF amb relació al Règim de Visites	0. No s'ha demanat 1. Amplia 2. Redueix 3. Suspendre 4. Mantenir 5. Reiniciar
PROPOSTA RV JUTJAT	Proposta que realitza el Jutjat amb relació al Règim de Visites	0. No s'ha proposat 1. Amplia 2. Redueix 3. Suspendre 4. Mantenir 5. Reiniciar

CANVI DE CUSTÒDIA SATAF	Es proposa un canvi de Guarda i Custòdia a l'informe del SATAF	1. Si s'ha proposat 2. No s'ha proposat 0. No s'ha demanat
CANVI DE CUSTÒDIA JUTJAT	La resolució judicial recull un canvi de Guarda i custòdia	1. Si 2.No
VALORACIÓ CC SATAF	Valoració de Guarda i Custòdia Compartida	0. No s'ha demanat 1. Si, guarda i custòdia compartida 2. No, guarda i custòdia compartida
RESOLUCIÓ CC JUTJAT	En la resolució judicial es proposa Guarda i Custòdia compartida	0. No s'ha demanat 1. Si, guarda i custòdia compartida 2. No, guarda i custòdia compartida
DERIVACIÓ SATAF	El SATAF ha proposat la derivació a algun Servei	0. No 1. Punt de Trobada 2. Teràpia Familiar 3. Salut Mental 4. Mediació 5. Serveis Socials 6. DGAIA 7. SATAF
DERIVACIÓ RESOLUCIÓ JUDICIAL	La resolució judicial recull la derivació a algun Servei	0. No 1. Punt de Trobada 2. Teràpia Familiar 3. Salut Mental 4. Mediació 5. Serveis Socials 6. DGAIA 7. SATAF
COINCIDÈNCIA INFORME - RESOLUCIÓ	Coincidència existent entre la valoració de l'informe del SATAF i la resolució judicial	0. No coincideix 1. Coincidència íntegra amb el contingut de la proposta 2. Coincidència parcial amb el contingut de la proposta.
CANVI DE CONTENCIÓ A MUTU ACORD	La resolució judicial ratifica un mutu acord	1 Si 2. No
RECALL ÍNTEGRE DEL REDACTAT DE L'INFORME	En algun apartat de la resolució judicial es reproduïx una part de l'informe	1Si 2No

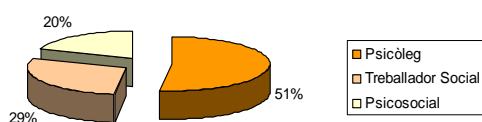
5.4.2. Equip de recerca

L'equip que sotaescriu el present treball està compost per 3 psicòlogues i 1 treballadora social, que desenvolupen la seva activitat laboral al SATAF (Servei d'Assessorament Tècnic en l'Àmbit de Família).

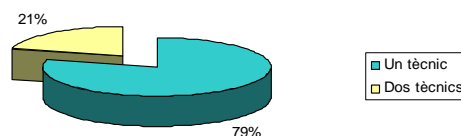
6. RESULTATS I DISCUSSIÓ

Tal i com es pot veure en la gràfiques 1, en un 79% dels casos intervé un únic professional; la gràfica 2 exposa la distribució per disciplines i indica que només en un 20% dels expedients la intervenció és psicosocial.

Gràfic 1: Distribució per disciplines

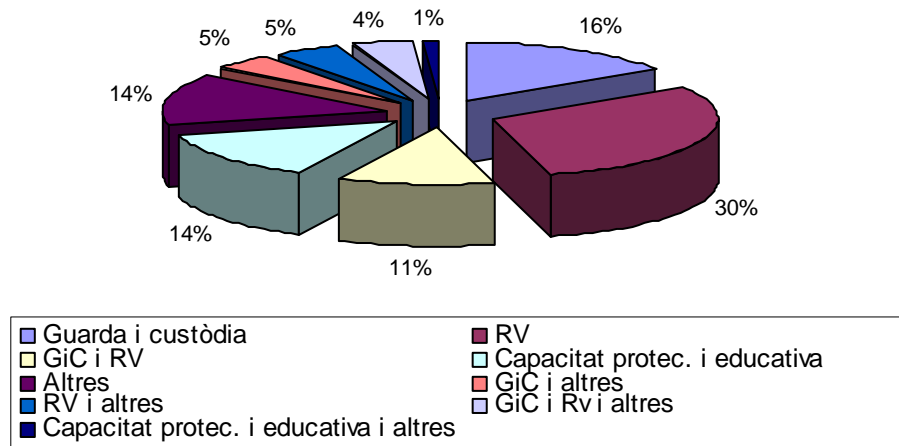
Gràfic 2: Número de professionals

Els resultats obtinguts indiquen que en un 57% dels casos el motiu de l'ofici guarda relació amb l'avaluació de la millor opció de custòdia o el règim de visites més adequat a les circumstàncies familiars o ambdues alhora; amb un 14% (veure gràfica 3), el motiu de l'ofici té a veure amb

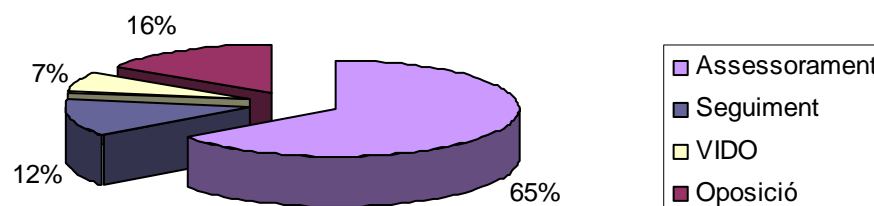
l'avaluació de la capacitat protectora i educativa dels progenitors, aspecte que es demana en els casos d'oposició a mesura administrativa.

Gràfic 3: Motiu de l'ofici

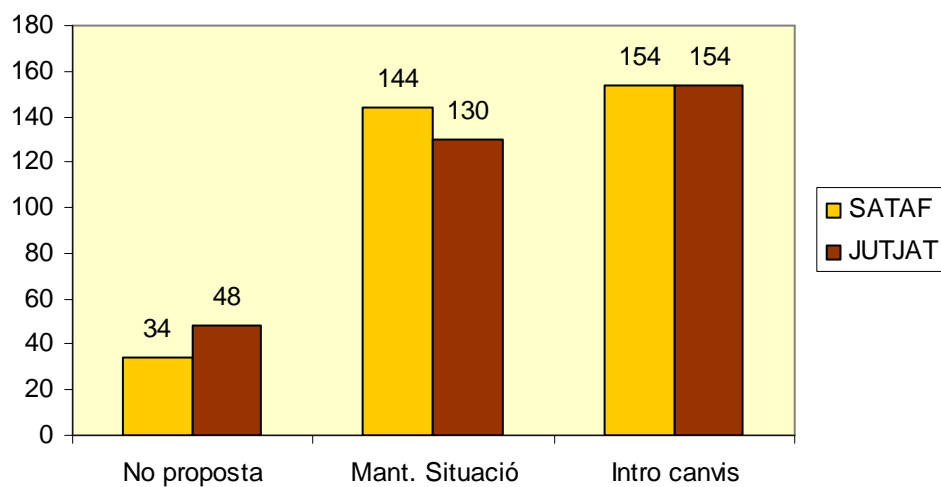
Atenent a les peticions judicials, el programa del SATAF que més intervencions genera és el d'Assessorament en relacions familiars (65%), seguit del d'Oposició a Mesures Administratives (16%), tal i com queda reflectit en la gràfica següent:

Gràfic 4: Tipus de Programa

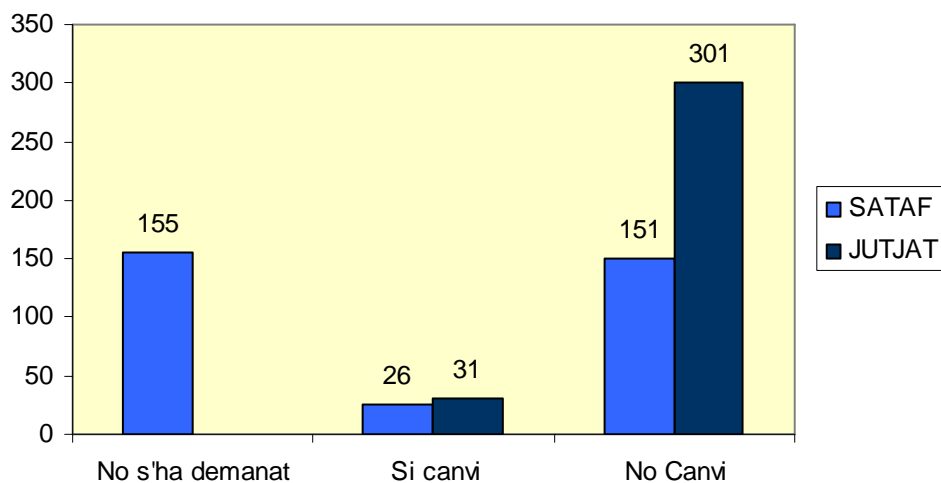
Quant a les propostes generals (veure gràfic 5), majoritàriament tant el SATAF com el Jutjat introdueixen canvis en les situacions familiars.

Gràfic 5: Propostes generals SATAF – JUTJAT

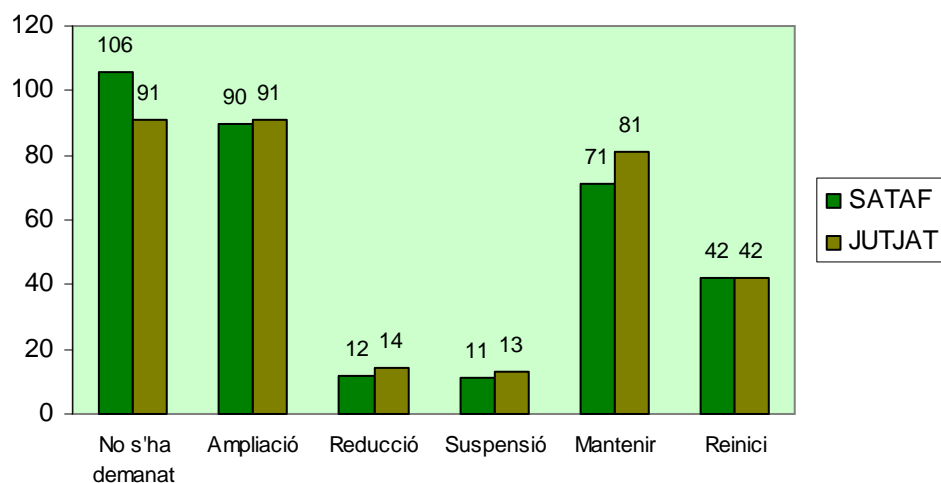

Quant a propostes concretes (gràfic 6), es cospa que el jutjat manté l'organització de guarda i custòdia existent en major mesura que el SATAF i que, pel que fa al règim de visites (gràfic 7) tant els jutjats com el SATAF introdueixen modificacions.

Gràfic 6: Propostes de canvi de custòdia SATAF - JUTJAT

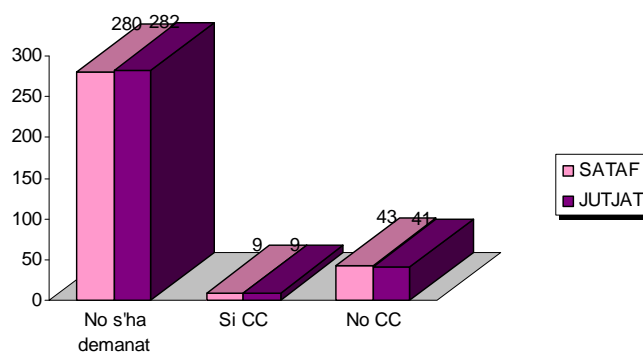

Gràfic 7: Propostes del Règim de visites SATAF - JUTJAT

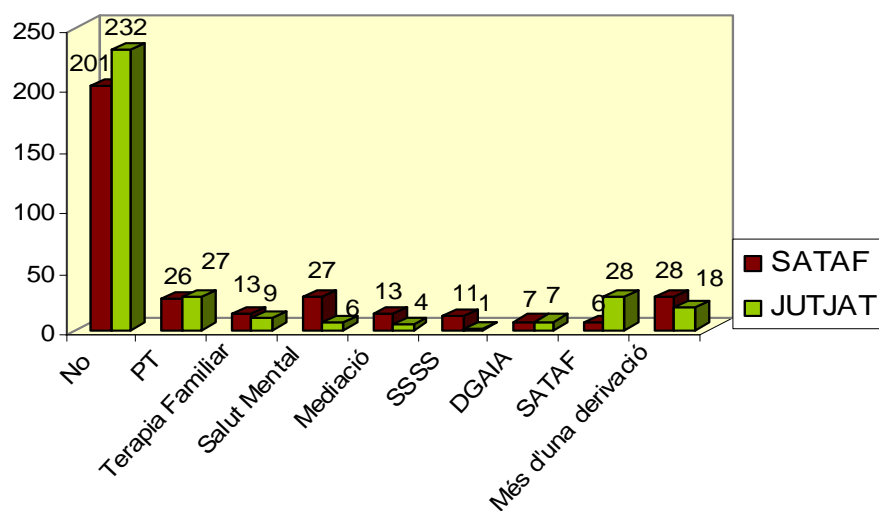
Majoritàriament, no es demanen valoracions sobre custòdia compartida (veure gràfic 8); en el moment en que se sol·licita, el SATAF i el Jutjat tenen un grau d'acord elevat.

Gràfic 9: Valoracions custòdia compartida SATAF - JUTJAT (freqüència)

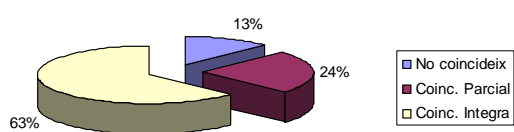
Tal i com es pot veure en el gràfic següent, en la majoria dels casos no es valora la necessitat de derivar a la família a altres serveis, i el Jutjat tampoc contempla aquesta via. Així mateix, la derivació que compta amb suport per part de Jutjat és la que es dirigeix al Punt de Trobada, probablement perquè és un recurs directament relacionat amb la conflictiva exposada al procediment judicial i que va tenir els seus orígens molt lligats a la instància judicial; alhora que és un recurs molt utilitzat pels jutjats directament i per tant, molt conegut per aquests. De la mateixa manera, les derivacions a la DGAIA, compten amb un 100% d'acord; probablement, la situació de risc que presenten els menors així ho aconsella. Cal fer esment que derivacions considerades importants des del Servei, Salut Mental i altres, no tenen massa ressò en les resolucions judicials; això podria venir donat per la limitació jurídica que comporta l'obligació de vincular-se a un tractament o recurs.

Gràfic 9: Derivacions SATAF – JUTJAT

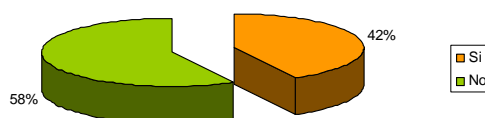

La coincidència entre els informes del SATAF i les resolucions judicial (be de manera parcial o en la seva totalitat, conformen el 87% del total (gràfic 10). Així mateix, en un 42% la resolució judicial recull en el seu redactat part de l'informe sol·licitat (gràfic 11).

Gràfic 10: Coincidència informe SATAF – resolució judicial

Gràfic 11: Recull del redactat a la resolució

Per últim, s'ha constata que en un 20% dels casos, el procediment contenciós es transforma en mutu acord.

HIPÒTESI 1

Existeix un elevat grau de concordança entre les propostes recollides en els informes del SATAF i les resolucions judicials.

S'ha constatat que en el 87.4 %, les resolucions judicial coincideixen amb les propostes formulades en els informes emesos pel SATAF. Només en un 12.7% no hi ha coincidència entre l'informe del SATAF i la resolució judicial. Aquests percentatge corroboren la hipòtesi formulada.

Aquesta circumstància, probablement, te a veure amb el reconeixement que atorguen els jutges i magistrats als professionals experts que desenvolupen la tasca encomanda. En aquest sentit, el SATAF té una trajectòria important com a figura de suport judicial, cosa que facilita l'existència d'una confiança en la seva tasca, així com, en la seva objectivitat i perícia. Una altra explicació vindria donada per l'ajustament de la proposta a la realitat familiar, que facilita una intervenció professional amb la família, més enllà del que es podria donar en una resolució judicial, des d'una vessant únicament jurídica.

HIPÒTESI 2

Les propostes de guarda i custòdia i règim de visites recollides en els informes del SATAF guarden relació amb les recollides en les resolucions judicials.

La significació obtinguda a través de l'estadístic de χ^2 (sig. $\chi^2= 0.000 < 0.05$. Df 2) confirma la dependència de les variables. Així es corrobora la hipòtesi plantejada.

Aquests tipus de peticions són el major percentatge de demandes judicials sol·licitades al SATAF (57.2%). La complexitat en la presa de decisions en el context de conflicte familiar i judicial és difícil de resoldre, únicament, des de la perspectiva jurídica. Per tant és confia en la expertesa de l'equip de professionals adscrits als tribunals.

HIPÒTESI 3

Existeix un elevat grau d'acord entre les propostes de règim de visites formulades als informes del SATAF i les resolucions judicials que versen sobre això.

El valor de Kappa ($K=0.78$) indica un elevat grau d'acord. D'aquesta manera s'objectivitza el contingut de la hipòtesi formulada.

Aquesta coincidència vindria explicada per les argumentacions abans esmentades quant a l'acord en les propostes i la confiança en l'Equip. En valors absoluts, es constata que la major coincidència, pel que fa al règim de visites, es dona en aquells supòsits en els quals es proposa l'ampliació, el manteniment o el reinici. Aquestes dades podrien explicar-se per la primacia dels drets legals de les persones (progenitors) i el lligam biològic, en el context judicial.

HIPÒTESI 4

Existeix un elevat grau de concordança entre les propostes de custòdia compartida recollides en els informes del SATAF i les resolucions judicials.

El valor de Kappa ($K=0.921$) indica un molt elevat grau de concordança entre les propostes del SATAF i les resolucions judicials referides a guarda i custòdia compartida.

El resultat obtingut pot indicar que quan el jutjat sol·licita la intervenció del SATAF per tal de valorar una possible guarda i custòdia compartida, pren altament en consideració la proposta dels professionals al dictaminar la resolució. Les famílies que sol·liciten organitzar-se al voltant d'una guarda i custòdia compartida dels fills comuns, han de satisfer uns determinats indicadors per tal que aquesta resulti viable. Aquesta circumstància pot explicar la rellevància de l'informe pericial per establir judicialment aquest tipus d'organització. Cal matisar que, fins l'any 2006, les peticions judicials de custòdia compartida són mínimes, un 15.1% però, es de preveure un important increment dels oficis en aquesta línia atès el canvi social i jurídic que recollirà el nou codi de família i el que ja es recollia en la nova llei del divorci.

HIPÒTESI 5

Els canvis de guarda judicials tenen relació amb les propostes de canvi de guarda del SATAF.

La significació obtinguda a través de l'estadístic de χ^2 (sig. $\chi^2= 0.000 < 0.05$. Df 2) confirma la dependència de les variables. Així es corrobora la hipòtesi plantejada.

La proposta de canvi de guarda es suggereix en un percentatge petit de casos (7.8%), però, en aquests casos és habitual que el jutjat doni continuïtat al plantejament del SATAF (en un 92% del casos).

Un canvi d'aquesta consideració en el funcionament familiar es proposa en els casos que pot suposar un major benefici pel menor. Cas que no existeixin unes mínimes garanties d'aquesta millora, no es proposen canvis. Atenent aquesta premissa, davant d'una proposta de canvi de guarda i custòdia, és evident que constaran indicadors clars i suficients per donar suport a aquesta. Així, s'explica l'elevat acord entre les resolucions judicials i les propostes de canvi.

HIPÒTESI 6

No hi ha diferència significativa en la rellevància de l'informe en funció del número de tècnics.

El valor de la correlació ($r= 0.016 < 0.3$) indica que no existeix relació entre el número de tècnics i la concordança entre l'informe del SATAF i la resolució judicial .

Atès el volum de peticions judicials que arriben al SATAF i el número de professionals adscrits a aquest, fa que la majoria de les peticions judicials siguin assignades a un únic tècnic (79%). Del resultat obtingut, se'n desprèn que els tribunals atorguen un valor intrínsec al Servei independentment del nombre de tècnics que sotaescriguin l'informe.

HIPÒTESI 7

No hi ha diferència significativa en la rellevància de la proposta en funció de la disciplina professional.

La significació obtinguda a través de l'estadístic de χ^2 (sig. $\chi^2= 0.250 > 0.05$. Df 4) confirma la independència de les variables. Així es corrobora la hipòtesi plantejada

Existeixen poques demandes que requereixen la especificitat d'una determinada disciplina. El major volum de peticions tenen a veure amb les capacitats parentals, la dinàmica familiar i la possible reorganització d'aquesta, tasques comunes en ambdues disciplines tal i com es recull al marc teòric i al quadre 1.

Atès el resultat obtingut, es pot dir que des de la instància judicial valora la entitat SATAF, per sobre de la disciplina professional de cada un dels tècnics.

HIPÒTESI 8

No hi ha diferència significativa entre el tipus de programa i la concordança amb la resolució judicial.

La significació obtinguda a través de l'estadístic de χ^2 (sig. $\chi^2= 0.000 > 0.05$. Df 3, Df 2) es confirma la dependència de les variables. D'aquesta manera no es confirma la hipòtesi plantejada.

El desacord existeix en un 12.6% dels casos. La no-coincidència genèrica podria explicar-se des de la independència del tribunal i des de la no vinculació dels informes. L'explicació respecte el tipus de programa podria tenir el seu origen en la discrepància observada quant al programa d'Oposició a Mesura Administrativa. Aquest programa que inclou els procediments d'oposició a DGAIA i d'idoneïtat per a l'adopció (ICAA), el litigi es troba entre les persones (progenitors, altres familiars i futuribles adoptants) i l'Administració. Des del SATAF el vincle biològic és un indicador entre d'altres mentre que des de la perspectiva jurídica, aquest vincle, juntament amb el dret legítim esdevindrien factors prioritaris. En els casos d'idoneïtat, des del SATAF es valora les capacitats parentals del futurs adoptants (en litigi) mentre que des del tribunal es valoraria una millora en l'entorn de l'adoptable.

HIPÒTESI 9

Existeix relació entre la intervenció del SATAF i la modificació del procediment judicial de contenciós a mutu acord.

Únicament podem aportar que en el 20% dels casos s'ha constatat la transformació del procediment de contenciós a comú acord, després de la intervenció del SATAF fins l'any 2006. Desconeixem les dades posteriors a aquesta data. Tot i que no es pot contrastar estadísticament, en el procés de recollida de dades de la investigació s'ha observat que la valoració que s'aportava a l'informe ha estat acceptada per les parts i la reconduïxen a un conveni regulador.

7. CONCLUSIÓ

Es constata que la instància judicial necessita de la tasca dels pèrits. En el cas concret que ens ocupa, els jutges que han de resoldre qüestions relacionades amb temes de família desenvolupen una tasca especialitzada, que requereix de coneixements específics en aquesta matèria. Atenent a aquesta premissa, sovint sol·liciten suport per l'avaluació dels sistemes familiars i en especial en la vessant psicosocial, per tal de disposar de mitjans de prova més enllà d'allò merament jurídic. Els Jutges i Magistrats no han de disposar d'eines professionals que els permetin conèixer els tipus de vincles i relacions que la família ha establert. Mitjançant l'avaluació del SATAF, poden obtenir aquesta informació la qual els facilita la comprensió global del sistema familiar. Així mateix, els nostres informes esdevenen la forma objectiva de "provar" les capacitats parentals dels adults implicats en els procediments judicials. Aquests dos factors esdevenen imprescindibles per a una adequada presa de decisions.

Els resultats obtinguts indiquen que les valoracions del SATAF tenen un elevat pes en les resolucions judicials. Aquest fet confirma que l'equip psicosocial i els tribunals treballen en una mateixa línia. Durant els anys de treball conjunt, l'especificitat de la nostra tasca ha facilitat que, tot i no ser vinculants, els nostres informes siguin tinguts en compte, fet que ens valida com a figures d'auxili judicial.

Les noves legislacions i els canvis socials, a més, han requerit d'una adaptació tant de la instància judicial com de l'equip tècnic. Els professionals que componen el SATAF tenen una especialització que els requereix una constant formació específica i actualització en els temes relacionats amb la pràctica, que permet donar resposta als canvis socials que afecten aquest àmbit. Així doncs, el sistema judicial pot obtenir d'aquests professionals el suport adequat i ajustat a les noves demandes que vagin sorgint. Possiblement, per tot això, el Servei esdevé una eina actual i vàlida en la funció de suport judicial.

8. BIBLIOGRAFIA

- Albarran Olivera, A. J. (1989): Figura y función del psicólogo en los órganos judiciales. *Boletín de Información del Ministerio de Justicia*, nº1525, 1722 – 1741.
- Codi Civil (2005).
- Decret 197/2007, de 10 de setembre, de reestructuració de la Secretaria de Relacions amb l'Administració de Justícia, en:
<http://www.gencat.cat/diari/4967/07241015.htm>
- Del Amo, L. (1984): Valoración jurídica del peritaje psiquiátrico sobre neurosis, psicopatías y trastornos de la sexualidad. *Ius Canonicum*. 22. 651 – 706.
- Llei 1/2000, de 7 de gener, d'Enjudiciament Civil
- Martín Corral, S. (2002): *Psicología Forense en los Juzgados de Familia*. En Urra, J (comp.)(2002): *Tratado de Psicología Forense*. Madrid: Siglo XIX.
- Palacín Vega, F. J (2001): *La evaluación psicológica en los procesos de nulidad y separación matrimonial*. En Jiménez Gómez, F. (coord.)(2001): *Evaluación psicológica forense. Matrimonio y procesos de protección con el menor*. Salamanca: Amaru Ediciones.
- Tejedor, A. y Jiménez, F. (2001): *Evaluación psicológica en los supuestos de guarda y custodia*. En Jiménez Gómez, F.(coord.)(2001): *Evaluación psicológica forense. Matrimonio y procesos de protección con el menor*. Salamanca: Amaru Ediciones.
- Protocol d'Assessorament Tècnic del SATAF. Generalitat de Catalunya (2006).
www20.gencat.cat/docs/Adjudicat/Documents/ARXIUS/programa_asesoramnt.pdf
- Protocol de Seguiment Tècnic del SATAF. Generalitat de Catalunya (2006).
http://www20.gencat.cat/docs/Adjudicat/Documents/ARXIUS/programa_seguiment.pdf
- Reial Decret, de 3 de juliol de 1981, pel qual es creen els Jutjats de Família, en :
http://noticias.juridicas.com/base_datos/Admin/rd1322-1981.html

9. ANNEXOS

9.1 ANNEX 1: TAULA RECOLLIDA DE DADES.

TOTAL

NOMBRE DE TÈCNICS	1 Tècnic								
	2 Tècnic								
DISCIPLINA PROFESSIONAL	Psicòleg								
	TS								
	Psicosocial								
TIPUS DE PROGRAMA	Assessorament								
	Seguiment								
	VIDO								
	Oposició								
MOTIU DE L'OFICI	Guarda i custòdia								
	Règim de visites								
	Guarda i custòdia i RV								
	Capacitat protectoria i educativa								
	Altres (aclarir)								
PROPOSTA SATAF GRAL.	Mantenir situació								
	Introduir canvis								
	No hi ha proposta								
RESOLUCIÓ JUDICIAL GRAL.	Mantenir situació								
	Introduir canvis								
	Té en compte l'informe								
PROPOSTA RV	SATAF	Amplia							
		Redueix							
		Suspendre							
		Mantenir							
		Reiniciar							
		No s'ha demanant							
	Jutjat	Amplia							
		Redueix							
		Suspendre							
		Mantenir							
		Reiniciar							

No s'ha proposat

CANVI DE CUSTÒDIA

SATAF si							
SATAF no							
Resolució judicial si							
Resolució judicial no							
No s'ha demanat							

VALORACIÓ SATAF C. C.

Si							
No							
No s'ha demanat							

RESOLUCIÓ JUDICIAL C.C.

Si							
No							
No s'ha demanat							

DERIVACIÓ SATAF

No							
PT							
Teràpia Familiar							
Salut mental							
Mediació							
Serveis Socials							
DGAIA							
SATAF							

RESOLUCIÓ JUDICIAL DERIVACIÓ

No							
PT							
Teràpia Familiar							
Salut mental							
Mediació							
Serveis Socials							
DGAIA							
SATAF							

COINCIDÈNCIA INFORMES RESOLUCIÓ

No coincideix							
Coincideix amb el contingut íntegra de la proposta							
Coincideix amb contingut parcial de la proposta							

CANVI DE CONTENCIÓS A MUTU ACORD

SI							
NO							
No fins el moment de la resolució							

